

บทที่ 1

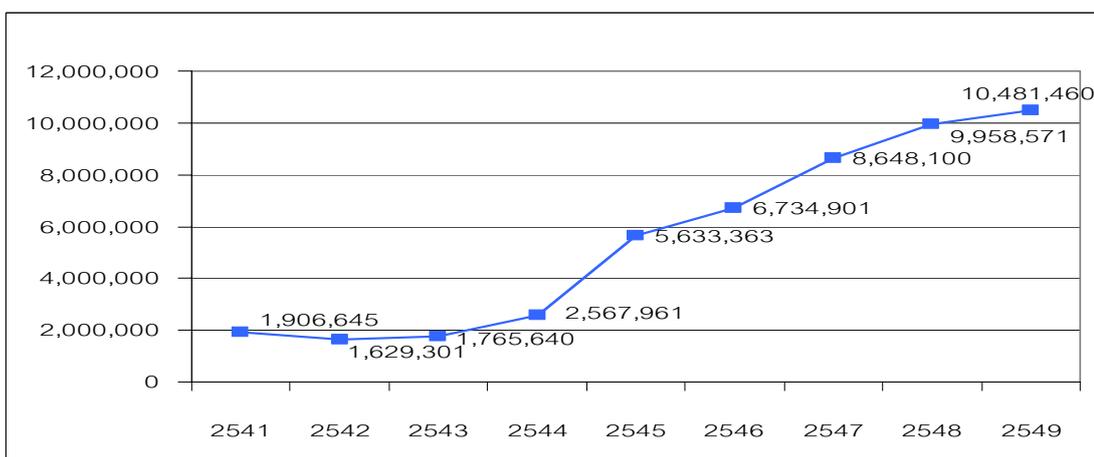
บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การแข่งขันทางธุรกิจบัตรเครดิตในประเทศไทยเริ่มรุนแรงขึ้น ตั้งแต่ปี 2545 หลังจาก ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยออกหนังสือ เลขที่ ธพท.สนส.(21)ว.906/2545 เรื่อง การให้บริการบัตรเครดิต ซึ่งมีเนื้อหาสาระสำคัญคือ การยกเลิกเกณฑ์รายได้ขั้นต่ำ 15,000 บาทต่อเดือนของผู้สมัคร ทำให้ผู้ประกอบการสามารถขยายขอบเขตการให้บริการบัตรเครดิตไปยังลูกค้าได้ทั่วถึง มีความคล่องตัวในการให้บริการ รวมทั้งลูกค้าบัตรเครดิตมีทางเลือกที่มากขึ้นและได้รับวงเงินบัตรเครดิตที่สอดคล้องกับการใช้จ่ายและความสามารถในการชำระคืนของลูกค้า และด้วยเหตุผลดังกล่าว ทำให้ในช่วงปี 2545 ถึง 2546 จำนวนบัญชีบัตรเครดิตในประเทศไทยเพิ่มขึ้นจาก 2,567,961 บัญชี เป็น 5,633,363 บัญชี หรือ คิดเป็นร้อยละ 119.37 ดังเช่นภาพที่ 1.1

ภาพที่ 1.1

จำนวนบัญชีบัตรเครดิตในประเทศไทย ตั้งแต่ ปี 2541-2549

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

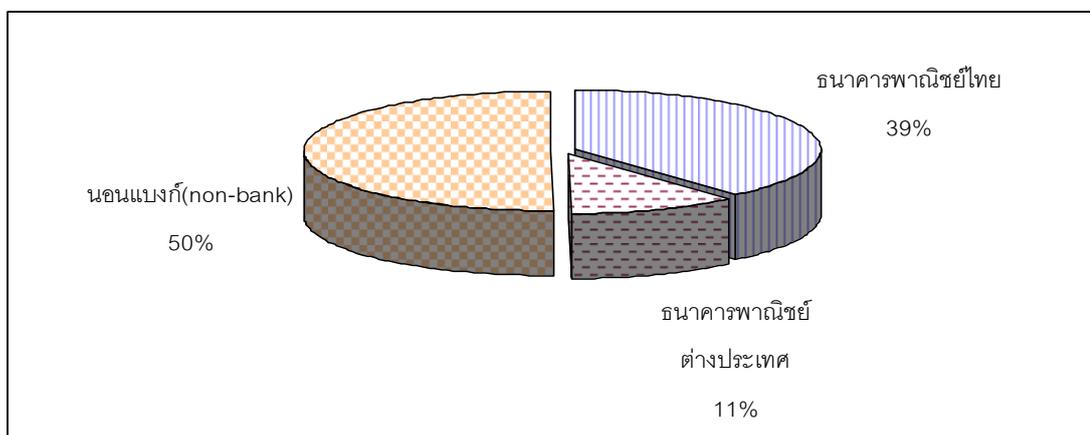
จากเดิมข้อมูลบัตรเครดิตที่ รายงานโดยธนาคารแห่งประเทศไทยได้จำแนกกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจบัตรเครดิตในประเทศไทยออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ ได้แก่ ธนาคารพาณิชย์ไทย และสาขาธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศในประเทศไทย อย่างไรก็ตาม นับตั้งแต่ปี 2545 เป็นต้นมา

ธนาคารแห่งประเทศไทย ได้จำแนกกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจบัตรเครดิตออกมา เพิ่มเติมอีกหนึ่งกลุ่ม คือ กลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจบัตรเครดิตที่มีใช้สถาบันการเงินหรือนอนแบงก์ (non-bank) ซึ่งมีทั้งบริษัทสัญชาติไทยและต่างด้าว และได้เริ่มทำการรวบรวมและรายงานข้อมูลการประกอบธุรกิจบัตรเครดิตของผู้ประกอบการในกลุ่มดังกล่าว ซึ่งผลการสำรวจครั้งแรก ณ ไตรมาสที่ 4 ของปี 2545 พบว่า ผู้ประกอบการกลุ่มนี้มีจำนวนบัญชีบัตรเครดิตที่เป็นลูกค้ายู่จำนวน 3,221,431 บัญชี¹

การขยายตัวของผู้ประกอบการธุรกิจบัตรเครดิตที่มีใช้สถาบันการเงินหรือนอนแบงก์ (non-bank) ได้เติบโตอย่างรวดเร็ว จนถือได้ว่ามีบทบาทที่สำคัญต่อของธุรกิจบัตรเครดิตในประเทศไทยเป็นอย่างมาก ทั้งนี้เพราะเมื่อพิจารณาจากข้อมูลจำนวนบัญชีบัตรเครดิตของธนาคารแห่งประเทศไทย ณ วันที่ 30 มิถุนายน 2549 (ตามภาพที่ 1.2) พบว่า สัดส่วนจำนวนบัญชีบัตรเครดิตของผู้ประกอบการธุรกิจบัตรเครดิตที่มีใช้สถาบันการเงินหรือนอนแบงก์ (non-bank) มีจำนวน 5,272,737 บัญชี จากทั้งหมด 10,481,460 บัญชี หรือ คิดเป็นสัดส่วนถึง ร้อยละ 50 ของจำนวนบัญชีบัตรเครดิตทั้งหมดในประเทศไทย

ภาพที่ 1.2

สัดส่วนจำนวนบัญชีบัตรเครดิตของผู้ประกอบการแต่ละกลุ่ม ณ วันที่ 30 มิถุนายน 2549

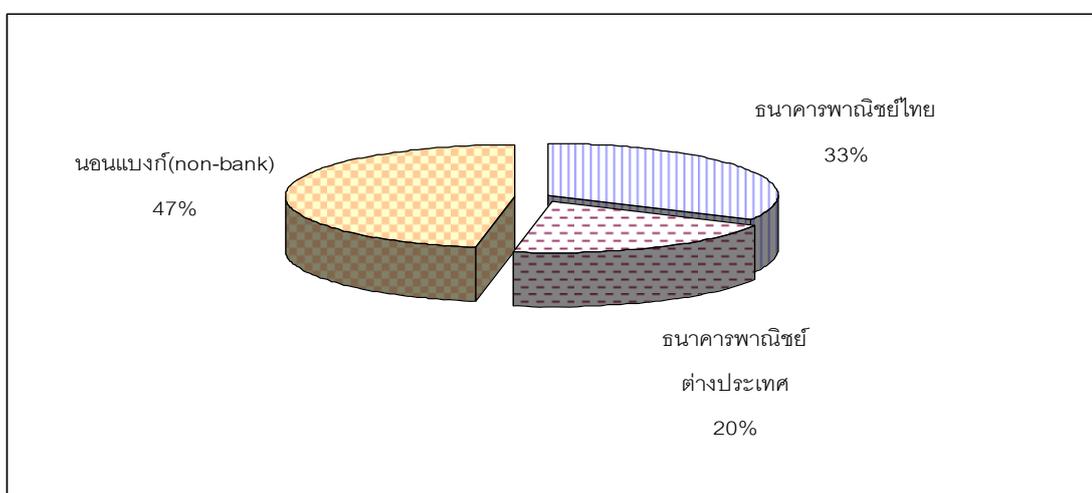
ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

¹ ตั้งแต่ไตรมาส 4 ของปี 2545 ข้อมูลบัตรเครดิตเป็นไปตามแบบรายงานฉบับใหม่ที่ประกาศใช้ 12 พฤศจิกายน 2545 (หนังสือเวียน ที่ สนส.(21)ว.207/2545) ซึ่งแสดงข้อมูลรายไตรมาสและข้อมูลบัตรเครดิตบริษัทบัตรเครดิตของไทย และบริษัทบัตรเครดิตอยู่ชญา รวมอยู่ในบริษัทประกอบธุรกิจบัตรเครดิตที่มีใช้สถาบันการเงิน

นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาถึงยอดสินเชื่อคงค้างที่จำแนกตามสัดส่วนของผู้ประกอบการแล้ว ผู้ประกอบการธุรกิจบัตรเครดิตที่มีใช้สถาบันการเงินหรือนอนแบงก์ (non-bank) ก็ยังมีสัดส่วนมากที่สุดถึงร้อยละ 47 หรือ 72,548 ล้านบาท (ภาพที่ 1.3) จากมูลค่ายอดสินเชื่อคงค้างรวม 153,848 ล้านบาท ดังนั้น จากภาพที่ 1.2 และ 1.3 จึงสามารถกล่าวได้ว่า ผู้ประกอบการธุรกิจบัตรเครดิตที่มีใช้สถาบันการเงินหรือนอนแบงก์ (non-bank) มีบทบาทสำคัญอย่างมากในธุรกิจบัตรเครดิตในประเทศไทย

ภาพที่ 1.3

สัดส่วนสินเชื่อคงค้างบัตรเครดิตของผู้ประกอบการแต่ละกลุ่ม ณ วันที่ 30 มิถุนายน 2549

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

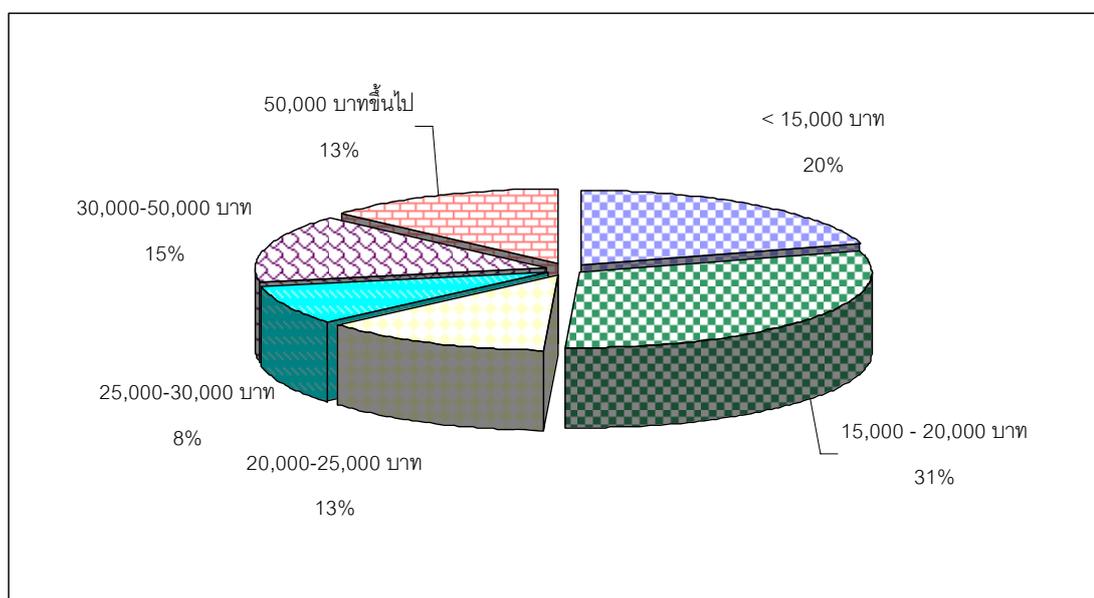
เมื่อธุรกิจบัตรเครดิตมีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นทุกปี และมีการแข่งขันทางการตลาดรุนแรงมากขึ้น เช่น มีการแจกของสมนาคุณให้แก่ผู้สมัครที่ได้รับการอนุมัติบัตรเครดิต เพื่อจูงใจให้มาสมัครบัตรเครดิต หรือ การทำรายการส่งเสริมการใช้จ่ายผ่านบัตรเครดิต ทั้งการซื้อสินค้าราคาพิเศษ การผ่อนซื้อสินค้าดอกเบี้ยอัตราพิเศษ เพื่อเพิ่มยอดการใช้จ่ายผ่านบัตรเครดิต ทำให้ธนาคารแห่งประเทศไทย เริ่มเข้ามาควบคุมการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการทั้ง 3 กลุ่มมากขึ้น เพื่อป้องกันผลกระทบจากการใช้จ่ายผ่านบัตรเครดิตที่ขาดการวางแผนที่ดีของประชาชนบางกลุ่ม จนเกิดภาระหนี้สินและส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจโดยรวม โดยเฉพาะกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจบัตรเครดิตที่มีใช้สถาบันการเงินหรือนอนแบงก์ (non-bank) ทั้งนี้เพราะเมื่อวิเคราะห์กลุ่มลูกค้าหลักของผู้ประกอบการธุรกิจบัตรเครดิตที่มีใช้สถาบันการเงินหรือนอนแบงก์ (non-bank) จะพบว่าส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มชนชั้นกลาง ที่มีรายได้ไม่เกิน 20,000 บาทต่อเดือน ซึ่ง

จัดเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศ โดยที่จำนวนบัญชีบัตรเครดิตของกลุ่มดังกล่าว เท่ากับ 2,208,711 บัญชี ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 51 ของจำนวนบัญชีบัตรเครดิตทั้งหมดของผู้ประกอบการธุรกิจบัตรเครดิตที่มีใช้สถาบันการเงินหรือนอนแบงก์ (non-bank) (ภาพที่ 1.4)

ภาพที่ 1.4

จำนวนบัญชีจำแนกตามระดับรายได้ผู้ถือบัตรของผู้ประกอบการที่เป็นนอนแบงก์ (non-bank)

ณ วันที่ 30 มิถุนายน 2549

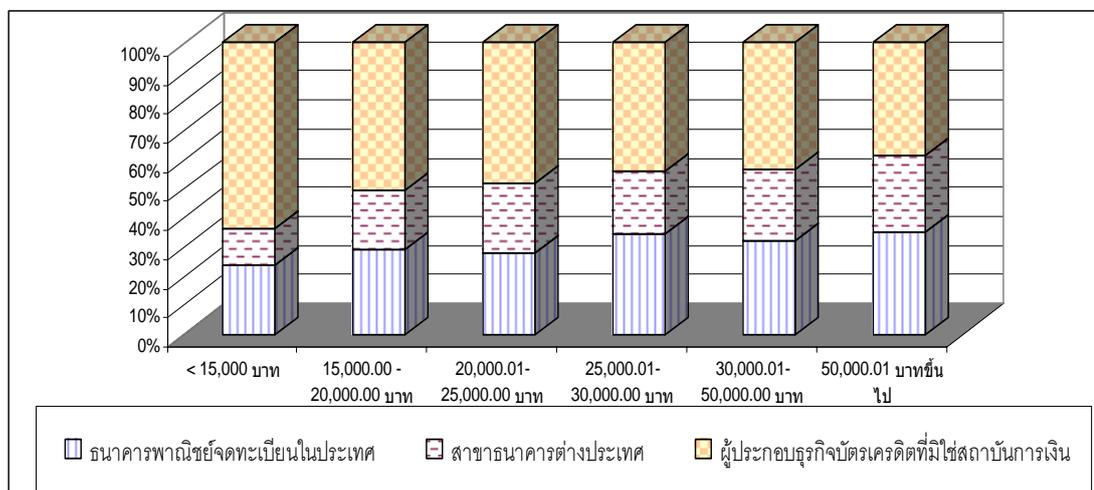

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

นอกจากจำนวนบัญชีแล้ว หากพิจารณายอดสินเชื่อคงค้างของทั้งอุตสาหกรรมบัตรเครดิตที่ได้ปล่อยไปสู่กลุ่มลูกค้าที่มีระดับรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาทต่อเดือน และระดับรายได้ระหว่าง 15,000 - 20,000 บาทต่อเดือน พบว่า กลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจบัตรเครดิตที่มีใช้สถาบันการเงินหรือนอนแบงก์ (non-bank) ได้ครองส่วนแบ่งทางการตลาดในกลุ่มเป้าหมายดังกล่าวที่ระดับร้อยละ 64 และ 50 ตามลำดับ (ภาพที่ 1.5)

ภาพที่ 1.5

สัดส่วนสินเชื่อคงค้างจำแนกตามรายได้ผู้ถือบัตร ณ วันที่ 30 มิถุนายน 2549

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ทำให้ผู้ศึกษา สนใจที่จะศึกษาถึงบทบาทในการดำเนินธุรกิจบัตรเครดิตของผู้ประกอบการธุรกิจบัตรเครดิตที่มีใช้สถาบันการเงินหรือนอนแบงก์ (non-bank) ซึ่งจะมีวัตถุประสงค์ ในหัวข้อที่จะกล่าวถึงต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์

จากข้อมูลและคำอธิบายข้างต้น จะพบว่า กลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจบัตรเครดิตที่มีใช้สถาบันการเงินหรือนอนแบงก์ (non-bank) มีฐานลูกค้าหลักอยู่ในกลุ่มผู้ถือบัตรที่มีระดับรายได้ต่ำ คือ น้อยกว่า 20,000 บาทต่อเดือน ที่สำคัญกว่านี้ คือ ผู้ถือบัตรเครดิตในระดับรายได้ดังกล่าว มียอดสินเชื่อคงค้างสูงที่สุด เมื่อเทียบกับผู้ถือบัตรในระดับรายได้อื่นๆ ดังนั้น จึงเกิดคำถามขึ้นมาว่า สถาบันการเงินหรือนอนแบงก์ (non-bank) จัดการความเสี่ยงด้านเครดิตของลูกค้าได้อย่างไร งานวิจัยเฉพาะเรื่องฉบับนี้จึงเป็นการศึกษาเพื่อตอบคำถามดังกล่าว โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1.2.1 เพื่อศึกษาถึงสภาพตลาดโดยรวมของผู้ประกอบการธุรกิจบัตรเครดิตในประเทศไทย โดยมุ่งเน้นที่กลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจบัตรเครดิตที่มีใช้สถาบันการเงินหรือนอนแบงก์ (non-bank)

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบการดำเนินงานในธุรกิจบัตรเครดิตระหว่างกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจบัตรเครดิตที่มีใช้สถาบันการเงินหรือนอนแบงก์ (non-bank) กับ ธนาคารพาณิชย์ไทยและสาขาธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศในประเทศไทย

1.2.3 เพื่อศึกษาถึงวิธีการจัดการความเสี่ยงด้านเครดิตสำหรับลูกค้าใหม่และลูกค้าปัจจุบันของกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจบัตรเครดิตที่มีใช้สถาบันการเงินหรือนอนแบงก์ (non-bank)

1.2.4 เพื่อศึกษาถึงผลการดำเนินงาน โครงสร้างรายได้ สัดส่วนของสินทรัพย์ หนี้สิน และทุน รวมทั้งวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินต่างๆ เช่น ROE,ROA สัดส่วนหนี้สินต่อทุน (Debt to Equity: D/E ratio) ของผู้ประกอบการธุรกิจบัตรเครดิตที่มีใช้สถาบันการเงินหรือนอนแบงก์ (non-bank)

1.3 ขอบเขตการศึกษา

งานวิจัยเฉพาะเรื่องฉบับนี้ ศึกษาเฉพาะผู้ประกอบการธุรกิจบัตรเครดิตที่มีใช้สถาบันการเงินหรือนอนแบงก์ (non-bank) ในด้านสภาพตลาดโดยรวมของธุรกิจบัตรเครดิตในประเทศไทย การเปรียบเทียบการดำเนินงาน กับ ธนาคารพาณิชย์ไทยและสาขาของธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศในประเทศไทย การจัดการความเสี่ยงด้านเครดิตสำหรับลูกค้าใหม่และลูกค้าปัจจุบัน รวมถึงศึกษาผลการดำเนินงาน และวิเคราะห์งบการเงิน ระหว่างผู้ประกอบการธุรกิจบัตรเครดิตที่มีใช้สถาบันการเงินหรือนอนแบงก์ (non-bank)

ช่วงระยะเวลาของการศึกษา ตั้งแต่ ปี 2545 ถึง 2549 เนื่องจากไตรมาสที่ 4 ของปี 2545 เป็นครั้งแรกที่ธนาคารแห่งประเทศไทยเริ่มรายงานข้อมูลบัตรเครดิตของผู้ประกอบการธุรกิจบัตรเครดิตที่มีใช้สถาบันการเงินหรือนอนแบงก์ (non-bank)

1.4 วิธีการศึกษา

งานวิจัยเฉพาะเรื่องฉบับนี้ มุ่งเน้นศึกษากลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจบัตรเครดิตที่มีใช้สถาบันการเงินหรือนอนแบงก์ (non-bank) โดยมีวิธีการศึกษา ดังนี้

1.4.1 ศึกษาสภาพตลาดโดยรวมของผู้ประกอบการธุรกิจบัตรเครดิตในประเทศไทย ได้แก่

1.4.1.1 จำนวนผู้ประกอบการในธุรกิจบัตรเครดิตในประเทศไทย รวมทั้งส่วนแบ่งการตลาดจำแนกตามจำนวนผู้ถือบัตรเครดิตและยอดสินเชื่อคงค้างของผู้ประกอบการแต่ละกลุ่ม

1.4.2 ศึกษาเฉพาะกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจบัตรเครดิตที่มีใช้สถาบันการเงินหรือนอนแบงก์ (non-bank) ได้แก่

1.4.2.1 สัณฐานภาพของบริษัทผู้ประกอบการธุรกิจบัตรเครดิต

1.4.2.2 ส่วนแบ่งการตลาดเฉพาะกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจบัตรเครดิตที่มีใช้สถาบันการเงินหรือนอนแบงก์ (non-bank) โดยใช้สินทรัพย์รวมเป็นเกณฑ์แบ่ง และประเภทธุรกิจหลักของผู้ประกอบการแต่ละราย คือ ธุรกิจบัตรเครดิต หรือ ธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคล

1.4.2.3 จำแนกกลุ่มผู้ประกอบการตามขนาดของสินทรัพย์รวม ออกเป็นขนาดใหญ่ ขนาดกลางและขนาดเล็ก

1.4.3 เปรียบเทียบการดำเนินงานธุรกิจบัตรเครดิตระหว่างกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจบัตรเครดิตที่มีใช้สถาบันการเงินหรือนอนแบงก์ (non-bank) กับ ธนาคารพาณิชย์ไทยและธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศในประเทศไทย ซึ่งจำแนกหัวข้อ ดังนี้

1.4.3.1 จำนวนบัญชีบัตรเครดิต ศึกษาถึงสัดส่วนจำนวนบัญชี ในแต่ละระดับรายได้ของผู้ถือบัตรเครดิต โดยเปรียบเทียบระหว่างผู้ประกอบการทั้ง 3 กลุ่ม

1.4.3.2 ยอดสินเชื่อคงค้างบัตรเครดิต ศึกษาถึงสัดส่วนยอดสินเชื่อคงค้างบัตรเครดิต ในแต่ละระดับรายได้ของผู้ถือบัตรเครดิต โดยเปรียบเทียบระหว่างผู้ประกอบการทั้ง 3 กลุ่ม และแนวโน้มของยอดสินเชื่อคงค้างในอนาคต

1.4.3.3 การใช้จ่ายผ่านบัตรเครดิต ศึกษาถึงแนวโน้มการใช้จ่ายผ่านบัตรเครดิต และสัดส่วนการใช้จ่ายผ่านบัตรเครดิตในแต่ละระดับรายได้ของผู้ถือบัตรเครดิต โดยเปรียบเทียบระหว่างผู้ประกอบการทั้ง 3 กลุ่ม แบ่งเป็นหัวข้อศึกษา ดังนี้

ก. การใช้จ่ายในประเทศ

ข. การใช้จ่ายต่างประเทศ

ค. การเบิกเงินสดล่วงหน้า

1.4.3.4 สินเชื่อบัตรเครดิตที่ผิดชำระหนี้เกิน 3 เดือน ศึกษาถึงสัดส่วนสินเชื่อบัตรเครดิตที่ผิดชำระหนี้ เกิน 3 เดือน ในแต่ละระดับรายได้ของผู้ถือบัตรเครดิต โดยเปรียบเทียบ

ระหว่างผู้ประกอบการทั้ง 3 กลุ่ม แนวโน้มและปัจจัยที่กำหนดมูลค่าหนี้บัตรเครดิตที่ค้างชำระ 3 เดือนขึ้นไป และสถานะหนี้สินภาคครัวเรือนของประเทศไทยในปัจจุบัน

1.4.4 วิธีการจัดการความเสี่ยงด้านเครดิตสำหรับลูกค้าใหม่และลูกค้าปัจจุบันของผู้ประกอบการธุรกิจบัตรเครดิตที่มีใช้สถาบันการเงินหรือนอนแบงก์ (non-bank) ได้แก่

1.4.4.1 วิธีการจัดการความเสี่ยงด้านเครดิตของลูกค้าใหม่

ก. ขั้นตอนการอนุมัติสินเชื่อบัตรเครดิต

ข. บทสัมภาษณ์ความเห็นของผู้ประกอบการ ต่อ Credit Scoring Model

ค. ข้อดี และ ข้อเสีย ของ Credit Scoring Model

1.4.4.2 การจัดการความเสี่ยงด้านเครดิตของลูกค้าปัจจุบัน

ก. การแบ่งประเภทของลูกค้าหนี้

ข. วิธีการเรียกทวงถามหนี้

ค. ค่าธรรมเนียม และ วิธีคิดคำนวณอัตราดอกเบี้ย ตามที่ธนาคารแห่งประเทศไทย กำหนด

1.4.5 โครงสร้างรายได้ สัดส่วนของสินทรัพย์ หนี้สินและทุน ของผู้ประกอบการธุรกิจบัตรเครดิตที่มีใช้สถาบันการเงินหรือนอนแบงก์ (non-bank) ได้แก่

1.4.5.1 การศึกษาถึงแหล่งที่มาของรายได้หลักของผู้ประกอบการแต่ละราย เช่น รายได้จากดอกเบี้ย รายได้จากค่าธรรมเนียมรายปี เป็นต้น รวมทั้งศึกษาผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการแต่ละราย

1.4.5.2 การวิเคราะห์ส่วนของสินทรัพย์ ได้แก่ รายการสำคัญๆ ในสินทรัพย์ การคำนวณสัดส่วนระหว่างลูกหนี้ต่อสินทรัพย์ทั้งหมด และศึกษาคุณภาพของสินทรัพย์ในการสร้างผลกำไร จากอัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ หรือ Return on Asset (ROA)

1.4.5.3 การวิเคราะห์ส่วนของหนี้สิน ได้แก่ แหล่งเงินกู้ของผู้ประกอบการแต่ละราย การศึกษาอัตราส่วนหนี้สินต่อทุน (Debt to Equity: D/E) ของผู้ประกอบการแต่ละราย การเปรียบเทียบอัตราส่วนหนี้สินต่อทุน ระหว่างธนาคารพาณิชย์ไทยกับผู้ประกอบการธุรกิจบัตรเครดิตที่มีใช้สถาบันการเงินหรือนอนแบงก์ (non-bank)

1.4.5.4 การวิเคราะห์ส่วนของทุน ได้แก่ การใช้วิธี Standard Approach คำนวณหาเงินทุนสำรองขั้นต่ำของแต่ละบริษัท เพื่อวัดความเสี่ยงด้านเครดิต (Credit risk) และ ศึกษา

อัตราส่วนผลตอบแทนต่อทุน หรือ Return on Equity (ROE) ของแต่ละบริษัท เพื่อทราบถึงประสิทธิภาพของทุนในการสร้างผลกำไร

1.5 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

งานวิจัยเฉพาะเรื่องฉบับนี้ เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา โดยนำข้อมูลทุติยภูมิ จากแหล่งข้อมูลที่สามารถเข้าถึงได้ มาวิเคราะห์เชิงสถิติ ร้อยละ อัตราส่วน เพื่อใช้เป็นเหตุผลประกอบการบรรยาย

1.6 ข้อมูลและแหล่งข้อมูล

งานวิจัยเฉพาะเรื่องฉบับนี้ใช้ข้อมูลทุติยภูมิ โดยเก็บรวบรวมจากแหล่งข้อมูลที่นำเชื่อถือได้ เช่น ข้อมูลบัตรเครดิตจากธนาคารแห่งประเทศไทย ข้อมูลหนี้สินภาคครัวเรือนจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ รายงานงบการเงินประจำปีของบริษัทจากกระทรวงพาณิชย์

รวมทั้งบทความ บทวิเคราะห์ จากหนังสือพิมพ์และวารสารต่างๆ อีกทั้งยังรวมถึงประสบการณ์การทำงานในธุรกิจบัตรเครดิตของผู้เขียน

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.7.1 ทำให้ทราบถึงสภาพตลาดโดยรวมของผู้ประกอบการธุรกิจบัตรเครดิตในประเทศไทย โดยเน้นที่กลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจบัตรเครดิตที่มีใช้สถาบันการเงินหรือนอนแบงก์ (non-bank)

1.7.2 ทำให้ทราบถึงผลของการเปรียบเทียบ การดำเนินงานในธุรกิจบัตรเครดิตระหว่างกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจบัตรเครดิตที่มีใช้สถาบันการเงินหรือนอนแบงก์ (non-bank) กับธนาคารพาณิชย์ไทยและสาขาธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศในประเทศไทย

1.7.3 ทำให้ทราบถึงวิธีการจัดการความเสี่ยงด้านเครดิตสำหรับลูกค้าใหม่และลูกค้าปัจจุบันของผู้ประกอบการธุรกิจบัตรเครดิตที่มีใช้สถาบันการเงินหรือนอนแบงก์ (non-bank)

1.7.4 ทำให้ทราบถึงผลการดำเนินงานโครงสร้างรายได้ สัดส่วนของสินทรัพย์ หนี้สิน และทุน ของผู้ประกอบการธุรกิจบัตรเครดิตที่มีใช้สถาบันการเงินหรือนอนแบงก์ (non-bank)

1.7.5 เผยแพร่ความรู้ให้แก่ผู้ถือบัตรเครดิตและผู้สนใจในธุรกิจบัตรเครดิต ได้ทราบถึงข้อมูลของกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจบัตรเครดิตที่มีใช้สถาบันการเงินหรือนอนแบงก์ (non-bank)

1.8 เค้ําโครงการวิจัยเฉพาะเรื่อง

บทที่ 1	บทนำ
บทที่ 2	ทฤษฎี แนวคิด และวรรณกรรมปริทัศน์
บทที่ 3	ตลาดบัตรเครดิตในประเทศไทย 3.1 สภาพตลาดโดยรวมของผู้ประกอบการธุรกิจบัตรเครดิตในประเทศไทย 3.1.1 จำนวนผู้ประกอบการและส่วนแบ่งการตลาด ธุรกิจบัตรเครดิตในประเทศไทย 3.2 สภาพตลาดโดยรวมของกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจ บัตรเครดิตที่มีใช้สถาบันการเงินหรือนอนแบงก์ (non-bank) 3.2.1 สัถยชาติของบริษัทผู้ประกอบการธุรกิจบัตรเครดิต ที่มีใช้สถาบันการเงินหรือนอนแบงก์ (non-bank) 3.2.2 ส่วนแบ่งการตลาดผู้ประกอบการธุรกิจบัตร เครดิตที่มีใช้สถาบันการเงินหรือนอนแบงก์ (non-bank) 3.2.3 การแบ่งกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจบัตรเครดิตที่ มีใช้สถาบันการเงินหรือนอนแบงก์ (non-bank)
บทที่ 4	การดำเนินธุรกิจบัตรเครดิตของกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจบัตร เครดิตที่มีใช้สถาบันการเงินหรือนอนแบงก์ (non-bank) 4.1 เปรียบเทียบการดำเนินงานในธุรกิจบัตรเครดิตระหว่าง กลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจบัตรเครดิตที่มีใช้สถาบันการเงินหรือ นอนแบงก์ (non-bank) กับ ธนาคารพาณิชย์ไทยและสาขา ธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศในประเทศไทย 4.1.1 จำนวนบัญชีบัตรเครดิต

- 4.1.2 ยอดสินเชื่อกค้างบัตรเครดิต
- 4.1.3 การใช้จ่ายผ่านบัตรเครดิต
 - 4.1.3.1 การใช้จ่ายในประเทศ
 - 4.1.3.2 การใช้จ่ายต่างประเทศ
 - 4.1.3.3 การเบิกเงินสดล่วงหน้า
- 4.1.4 สินเชื่อบัตรเครดิตที่ผิดชำระหนี้เกิน 3 เดือน
- 4.2 วิธีการจัดการความเสี่ยงด้านเครดิตของผู้ประกอบการธุรกิจ
บัตรเครดิตที่มีใช้สถาบันการเงินหรือนอนแบงก์ (non-bank)
 - 4.2.1 การจัดการความเสี่ยงด้านเครดิตของลูกค้าใหม่
 - 4.2.1.1 ขั้นตอนการอนุมัติสินเชื่อบัตรเครดิต
 - 4.2.1.2 บทสัมภาษณ์ความเห็นของผู้ประกอบการต่อ Credit Scoring Model
 - 4.2.1.3 ข้อดี Credit Scoring Model
 - 4.2.1.4 ข้อเสีย Credit Scoring Model
 - 4.2.2 การจัดการความเสี่ยงด้านเครดิตของลูกค้า
ปัจจุบัน
 - 4.2.2.1 การแบ่งประเภทของลูกค้าหนี้ตาม
ระยะเวลาของหนี้คงค้าง
 - 4.2.2.2 วิธีการเรียกทวงถามหนี้
 - 4.2.2.3 ดอกเบี้ยปรับและค่าธรรมเนียมที่เรียก
เก็บจากบัตรเครดิต
- 4.3 โครงสร้างรายได้ สัดส่วนของสินทรัพย์ หนี้สินและทุน ของ
ผู้ประกอบการธุรกิจบัตรเครดิตที่มีใช้สถาบันการเงินหรือนอน
แบงก์ (non-bank)
 - 4.3.1 การศึกษาถึงแหล่งที่มาของรายได้
 - 4.3.2 การวิเคราะห์ส่วนของสินทรัพย์
 - 4.3.3 การวิเคราะห์ส่วนของหนี้สิน
 - 4.3.4 การวิเคราะห์ส่วนของทุน